

Predmet: Pane Bulat i Rade Vranešević – *Banski Kovačevac*

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K.V. 3/08

Glavni pretres: 12. mart 2009.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka-oštećenog Alberta Mihalića

Svedok je sin ubijene Kate Mihalić. Njegova majka je ostala u svojoj kući, iako su meštani hrvatske nacionalnosti izbegli 4.10.1991. godine. Nekoliko puta slao joj je preko Crvenog krsta pakete sa hranom, ali kada se jedan paket vratio izlomljen bio je siguran da ona više nije živa. Kada se 1995. godine vratio u selo civila nije bilo. Čuo je od preživele Bare Šikić da su civili iz tog dela sela ubijeni, da su tela zapaljena ili da su bačena u Kupu, ali ni jedna informacija nije bila pouzdana. Preko policijskog izveštaja je saznao da se događaj dogodio između 20. i 23. marta 1992. i da su tela bačena u bunar. Obližnji bunar je pretražen, ali u njemu je nađena po koja dlaka kose. Najteže mu je to što tela nikada nisu pronađena.

Saslušanje svedoka-oštećenog Zlatka Mance

Svedok je unuk ubijene Veronike Krupić. Kada su Hrvati 4.10.1991. godine proterani iz Banskog Kovačevca, Veronika je odlučila da ostane i čuva svoju kuću. Zajedno sa bratancem Zlatkom Krupićem je izbegao i pridružili su se ZNG-u. Hrvatska vojska je dvogledom pratila šta se dešava u selu i oko 20. marta 1992. su primetili da više nema žena koje su ostale. Čuo je da je optuženi Bulat okupio šestoro preostalih civila, da ih je pobio i bacio u bunar Zlatka Mihalića. Bunar je pretražen, ali u njemu su pronađeni samo delovi tkanine. Tela nikada nisu pronađena.

Saslušanje svedoka Petra Gabrića

Svedok je bio pripadnika 2. odeljenja čiji je komandir bio Đuro Krivokuća. Kritične večeri u kuću u kojoj su bili smešteni došao je stražar Mile Malobabić, probudio ga je i rekao da su neki vojnici pokupili civile. Dok su oblačio čuo je pucnjavu, dva duža rafala a zatim nekoliko pojedinačnih pucnjeva. Čuo je da komandir Krivokuća pokušavao da pozove Komandu bataljona kako bi saznao šta se događa. Na kraju je uspeo da dobije nekoga i besno mu odgovorio *sad je gotovo, ovim ste nas sve pobili* i zalupio telefonsku šlušalicu. Svedok je saznao da su civili pobijeni i bačeni u bunar, što je za njega bio veliki šok. Ne zna ko je to uradio, ali se pričalo da je dolazio neko od oficira bezbednosti. Takođe je čuo da je dolazio optuženi Bulat, ali ga on te večeri nije video. Nije čuo da je stržar rekao da je *Pane pobio babe*, kako tvrdi svedok Petar Škaljac. Nije odlazio da vidi šta se desilo jer ga je taj događaj jako pogodio. Civilni nikada nisu pravili vojski probleme niti su odavali njen položaj hrvatskoj strani. Te noći nije bilo obaveštenje da će civili biti prebačeni na drugu lokaciji niti da treba da se poveća stepen borbene gotovosti.

Svedok ne poznaje optuženog Vraneševića.

Čitanje izjava svedoka

Čitanje izjava svedoka-oštećenih Anke Mance i Andrije Đelek, koje su dali 13.12.2000. pred Županijskim sudom u Karlovcu, izvršeno je preko dokument kamere.